ad oīa diiudicāda. nō eſt ḡ aliq̄ alia v̄tus bn̄
iudicatiua q̄ gnomin dicat᷑. ¶ P̄. Judicium
mediū ē int̄ ꝯſiliū ⁊ p̄ceptū. ſed vna tm̄ virt⁹
ē bn̄ ꝯſiliatiua. ſ. eubulia: ⁊ tm̄ vna v̄tus ē bn̄
p̄ceptiua. ſ. prudētia. ḡ etiā vna ē tm̄ virtus
bn̄ iudicatiua. ſ. ſyneſis. ¶ P̄. Ea que raro
accidūt ī q̄bus opꝫ aliqn̄ a cōib⁹ legib⁹ diſce
dere: videt᷑ p̄cipua caſualia eē quoꝝ nō ē rō
vt dr̄ in 2° phyſi. oēs aūt virtutes intellectua
les ꝑtinēt ad rōem rectā. ḡ circa p̄dicta non
ē aliq̄ v̄tus intellectualis. ¶ Sꝫ ꝯ̄ ē qḋ ph̄s
d̄t̄miat ī 6° ethi. gnomi eē ſpālez v̄tutē. R̄°
dō ꝙ habitus cognoſcitiui diſtinguūt᷑ ſm̄ al
tiora vl̄ īferiora p̄ncipia: ſicut ſapīa in ſpecl̄a
tiuis altiora p̄ncipia ꝯſiderat q̄ꝫ ſcīa: ⁊ iō ab
ea diſtinguit᷑. ⁊ ita etiā oportet eē in actiuis
manifeſtū ē aūt ꝙ illa q̄ ſunt p̄ter ordinē in
ferioris p̄ncipij ſiue cāe reducūtur qn̄qꝫ in
ordinē altioris p̄ncipij. ſicut mōſtruoſi par-
tus aīaliū ſunt p̄ter ordinē virtutis actiue ī
ſemine: tn̄ cadūt ſub ordine altioris p̄ncipij
. ſ. celeſtis corporis vl̄ vlterioris ꝓuidētie di
uine. vn̄ ille q̄ ꝯſiderat virtutē actiuā in ſemi
ne nō poſſet certū iudiciū ferre de huiuſmo
di mōſtris de q̄b⁹ nō pōt iudicari ſm̄ ꝯſide
ratōem diue ꝓuidētie. cōtingit aūt qn̄qꝫ ali
qd eē faciēdū p̄ter cōes regulas agēdoꝝ: pu
ta cū impugnatori p̄rie nō ē depoſitū reddē
dū vl̄ aliud huiuſmōi. ⁊ ideo opꝫ de huiuſ
modi iudicare ſꝫ aliq̄ altiora p̄ncipia q̄ꝫ ſint
regl̄e cōes ſm̄ quas iudicat ſyneſis: ⁊ ſꝫ illa
altiora p̄ncipia exigit᷑ altior v̄tus iudicatiua
que vocat᷑ gnomin q̄ īportat quādā ꝑſpica-
citatē iudicij. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdū ꝙ ſyne
ſis ē vere iudicatiua de oībus que ſm̄ cōes
regulas fiunt: ſed p̄ter cōes regulas ſūt que
dā alia diiudicāda: vt iā dictum eſt. ¶ Ad
ſcḋm dicēdū ꝙ iudiciū debet ſumi ex p̄nci
pijs ꝓprijs rei. inq̄ſitio aūt fit etiā ꝑ cōia. vn̄
etiā in ſpeculatiuis dialectica q̄ ē inq̄ſitiua
ꝓcedit ex cōibus. demōſtratiua aūt q̄ ē iudi
catiua ꝓcedit ex ꝓprijs. ⁊ iō eubulia ad quā
ꝑtinet inq̄ſitio cōſilij ē vna de oībus. nō aūt
ſyneſis que ē iudicatiua. preceptū āt recipit
in oībus vnā rōem boni. ⁊ iō etiā prudētia
nō ē niſi vna. ¶ Ad tertiū dō ꝙ oīa illa que
p̄ter cōem curſum contingere poſſūt cōſide
rare ꝑtinet ad ſolā ꝓuidētiā diuinā: ſed int̄
hoīes ille qui ē magis ꝑſpicax pōt plura horuꝫ
ſua rōne diiudicare: ⁊ ad h̄ ꝑtinet gnomin
q̄ īportat quādā ꝑſpicacitatē iudicij.

Einde ꝯſide

randū ē d̄ dono ꝯſilij qḋ rn̄
det prudētie. Et circa hoc
q̄runt᷑ q̄tuor. ¶ P̄ vtꝝ ꝯſiliuꝫ
debeat poni int̄ ſeptē dona
ſp̄ūs ſancti. 2° vtꝝ donū cōſilij rn̄deat v̄tu-
ti prudētie. 3° vtꝝ donū ꝯſilij maneat in pa
tria. 4° vtꝝ q̄nta btītudo q̄ eſt: Beati miſe
ricordes: reſpondeat dono conſilij.

Ad primum ſic pro

cedit᷑. Uīr ꝙ conſiliū nō debeat poni int̄ do
na ſp̄ūs ſancti. Dona. n. ſp̄ūs ſancti in adiu-
toriū v̄tutū dant᷑: vt pꝫ ꝑ Greg. in 2° moral̄.
ſꝫ ad ꝯſiliādū hō ſufficiēter ꝑficit᷑ ꝑ virtuteꝫ
prudētie vl̄ etiā eubulie: vt ex dictis pꝫ. ḡ cō
ſiliū nō dꝫ poni inter dona ſp̄ūs ſancti. ¶ P̄.
Hec videt᷑ eē differētia int̄ ſeptē dona ſp̄ūs
ſācti ⁊ gr̄as gratis datas ꝙ gr̄e ḡtis date nō
dant᷑ oīb⁹: ſꝫ diſtribuūt᷑ diuerſis. dona autē
ſp̄ūs ſancti oībus dant᷑ hn̄tib⁹ ſp̄ūm ſanctuꝫ
ſꝫ ꝯſiliū vr̄ eē d̄ his q̄ ſpalr̄ aliq̄bus a ſp̄u ſcō
dāt᷑: ſm̄ illud p̄ Machab. 2. Ecce Simon
frat᷑ vr̄: ipſe vir ꝯſilij ē. ḡ ꝯſiliū magis dꝫ poni
int̄ gr̄as ḡtis datas q̄ꝫ int̄ ſeptē dona ſp̄ūs
ſancti. P̄. Ro. 8. dr̄. Qui ſp̄u dei agūt᷑ hi fi
lij dei ſūt: ſꝫ his q̄ ab alio agūt᷑ nō ꝯpetit ꝯſi
liū. cū ḡ dona ſp̄ūs ſcī maxie ꝯpetant filijs
dī q̄ acceperūt ſp̄m̄ adoptōis filioꝝ: vr̄ ꝙ cō
ſiliū int̄ dona ſp̄ūs ſācti poni non debeat.
¶ Sed ꝯ̄ ē qḋ Iſa. xi° dr̄. Regeſcet ſup eū
ſp̄ūs ꝯſilij ⁊ fortitudinis. ¶ R̄° dō ꝙ dona
ſp̄ūs ſācti: vt ſ̄ dictū ē: ſūt q̄dā diſpoſitōes q̄
bus aīa reddit᷑ bn̄ mobilis a ſp̄u ſācto. ds̄ āt
mouet vnūqḋqꝫ ſꝫ motū ei⁹ q̄ mouet᷑: ſicut
creaturā corpalē mouet ꝑ tp̄s ⁊ locū. creatu
rā āt ſp̄ualē ꝑ tp̄s ⁊ nō ꝑ locū: vt Aug⁹ dicit
ī 8° ſup gen̄. ad l̄ram. ē aūt ꝓpriū rōnali cre
ature ꝙ ꝑ inq̄ſitōem rōnis moueat᷑ ad aliqd
agēdū: q̄ q̄dē inq̄ſitio ꝯſiliū dr̄: ⁊ iō ſp̄ūs ſā-
ctus dr̄ ꝑ modū ꝯſilij creaturā rōnalē mouē
⁊ ꝓpt̄ h̄ ꝯſilium ponit᷑ int̄ dona ſp̄ūs ſancti.
¶ Ad p̄mum ḡ dō ꝙ prudētia vel eubulia ſi
ue ſit acq̄ſita ſiue ſit īfuſa dirigit hoīem ī in
q̄ſitōe ꝯſilij ſm̄ ea q̄ rō ꝯp̄hēdere pōt. vn̄ hō
per prudētiā vl̄ eubuliā fit bn̄ ꝯſilians vel ſi
bi vl̄ alij. ſed q̄z hūana rō nō pōt cōprehen
dere ſingularia ⁊ ꝯtingētia q̄ occurrere pn̄t:
⁊ ꝙ cogitatōes mortaliū ſunt timide ⁊ īcer
te ꝓuidentie nr̄e: vt dicitur Sap. 9°. ⁊ ideo

ĩdiget homo ĩ ĩqſitõe ꝯſilij dirigi a deo qui
oĩa cõprehẽdit: qđ fit ꝑ donũ ꝯſilij ꝑ qđ hõ
dirigit q̃ſi ꝯſilio a deo accepto: ſicut ẽt ĩ reb⁹
humanis q ſibiipſis nõ ſufficiũt in inqſitõe
ꝯſilij a ſapiẽtiorib⁹ ꝯſiliũ reqrũt. ¶ Ad ſecũ
dum dđ ꝙ hoc põt ꝑtinere ad grãm gratis
datã ꝙ aliqs ita ſit boni ꝯſilij ꝙ alijs ꝯſiliũ
ꝓbeat. ſed ꝙ aliqs a deo ꝯſiliũ habeat quid
fieri oportet in his que ſunt neceſſaria ad
ſalutẽ: h̃ ẽ cõe oĩuʒ ſcõꝝ. ¶ Ad tertiũ dđ ꝙ
filij dei agũtur a ſpũ ſancto ſcḋm modũ eoꝝ:
ſaluato .ſ. libero arbitrio q̃ ẽ facultas volun
tatis ⁊ rõnis. ⁊ ſic inq̃ʒtũ rõ a ſpũ ſcõ moue
tur vł ĩſtruit̃ đ agẽdis: ꝯpetit filijs dĩ donuʒ
conſilij.

Ad ſecũduʒ ſic proce

dit̃. Videt̃ ꝙ donũ ꝯſilij nõ rñdeat ꝯueniẽ
ter v̓tuti prudẽtie. Inferi⁹ .n. ĩ ſuo ſupmo at
tingit id qđ ẽ ſupius: vt pʒ ꝑ Diony. 7°. ca° đ
diui. no. ſicut hõ attingit ãgelũ ſcḋm ĩtellectũ
ſʒ virt⁹ cardinalis ẽ inferior dono: vt ſ̃ habi
tũ ẽ. cũ ğ ꝯſiliũ ſit pm⁹ ⁊ infim⁹ act⁹ prudẽtie.
ſupꝛem⁹ aũt act⁹ ei⁹ ẽ ꝑcipere: meli⁹ aũt iudi
care: vr̃ ꝙ donũ rñdẽs prudẽtie nõ ſit ꝯſiliũ
ſʒ magis iudiciũ vł ꝑceptũ. ¶ P̃. Vni v̓tuti
ſufficienter auxiliũ ꝓbet̃ ꝑ vnũ donũ: qꝛ quã
to aliqđ ẽ ſupius: tanto ẽ magis vnitũ: vt ꝓ
bat̃ in li. de cauſis. ſed prudẽtie auxiliũ ꝓbe
tur ꝑ donũ ſciẽtie q̃ nõ ſolũ ẽ ſpeculatiua ſʒ
ẽt practica: vt ſ̃ hitũ ẽ. ğ donũ ꝯſilij ñ reſpõ
det v̓tuti prudẽtie. ¶ P̃. Ad prudẽtiã ꝓpe
ꝑtinet dirigere: vt ſ̃ hitũ ẽ: ſed ad donũ ꝯſi
lij ꝑtinet ꝙ hõ dirigat̃ a deo ſic̃ dictũ ẽ. ğ do
nũ ꝯſilij nõ ꝑtinet ad virtutẽ prudẽtie. Sʒ
ꝯ̃ ẽ: qꝛ donũ ꝯſilij ẽ circa ea q̃ ſũt agẽda ꝓpt̃ fi
nẽ: ſʒ circa h̃ ẽ etiã prudẽtia. ğ ſibi inuicem
corrñdẽt. R° dđ ꝙ ꝑncipiũ motiuũ ĩferi⁹
adiuuat̃ ꝑcipue ⁊ ꝑficit̃ ꝑ h̃ ꝙ mouet̃ a ſupe
riori motiuo ꝑncipio: ſic̃ corp⁹ in h̃ ꝙ moue
tur a ſpũ. manifeſtũ ẽ ãt ꝙ rectitudo rõnis
humane cõpat̃ ad rõem diuinã ſic̃ ꝑncipiuʒ
motiuũ inferi⁹ qđ mouet̃ ad ſupius ⁊ refert̃
ĩ ipm̃. rõ .n. et̃na ẽ ſupma regła oĩs hũane re
ctitudĩs. ⁊ iõ prudẽtia q̃ ĩportat rõis rectitu
dinẽ maxie ꝑficit̃ ⁊ iuuat̃ ſcḋm ꝙ regłatur ⁊
mouet̃ a ſpũ ſcõ qđ ꝑtinet ad donũ ꝯſilij vt
dictũ ẽ. vñ donũ cõſilij rñdet prudẽtie ſicut
ipſam adiuuans ⁊ ꝑficiẽs. ¶ Ad primum ğ
dđ ꝙ iudicare ⁊ ꝑcipe nõ ẽ moti ſed mouẽ
tis. ⁊ qꝛ in donis ſpũs ſancti mens humana
nõ ſe hʒ vt mouẽs ſʒ magis vt mota: vt ſ̃ di
ctũ eſt: inde ẽ ꝙ nõ fuit ꝯueniẽs ꝙ donum
corrñdẽs prudẽtie ꝑceptũ diceret̃ vł iudiciũ
ſʒ cõſiliũ ꝑ qđ põt ſignificari motio mentis
cõſiliate ab alio cõſiliãte. ¶ Ad ſcḋm dđ ꝙ
ſcie donũ nõ directe rñdet prudẽtie cũ ſit ĩ
ſpeculatiuis: ſed ſcḋm quãdã extẽſiõnẽ eã ad
iuuat: donũ aũt conſilij directe rñdet pru
dentie ſicut circa eãdẽ exiſtẽs. ¶ Ad tertiũ
dđ ꝙ mouẽs motũ ex hoc ꝙ mouet̃ mouet
vnde mẽs hũana ex hoc ipſo ꝙ dirigit̃ a ſpi
ritu ſcõ fit potẽs dirigere ſe ⁊ alios.

Ad tertium ſic pro

cedit̃. Vr̃ ꝙ donũ ꝯſilij nõ maneat ĩ patria.
Conſiliũ .n. ẽ eoꝝ q̃ ſũt agẽda ꝓpt̃ finem. ſed
ĩ pr̃ia nihil erit agẽdũ ꝓpt̃ finẽ: qꝛ ibi hoĩes
vltimo fine potiẽt̃. ğ in pr̃ia nõ ẽ donũ cõſi
lij. ¶ P̃. Cõſiliũ dubitatõem importat. ĩ his
.n. que manifeſta ſunt ridiculũ ẽ conſiliari:
ſicut pʒ ꝑ phm̃ in 3° ethi. in patria aũt tollet̃
oĩs dubitatio. ğ in patria nõ eſt ꝯſiliũ ¶ P̃.
In pr̃ia ſci maxime deo ꝯformãt̃: ſcḋm illud
.i. Ioh. 3°. Cũ apparuerit ſiłẽs ei erim⁹. ſʒ đo
nõ ꝯuenit conſiliũ ſcḋm illud Ro. xi°. Quis
cõſiliari⁹ ei⁹ fuit. ğ ẽt neqʒ ſcĩs in patria ꝯpe
tit donũ cõſilij. ¶ Sʒ ꝯ̃ ẽ qđ Greg⁹ dicit. 17°
moꝛał. Cũqʒ vniuſcuiuſqʒ gẽtis vł culpa vel
iuſticia ad ſupne curie ꝯſiliũ ducit̃ eiuſdem
gẽtis ꝓpoſit⁹ vel obtinuiſſe in certamine vł
nõ obtinuiſſe ꝓhibet̃. ¶ R° dđ ꝙ ſic̃ dictuʒ
ẽ: dona ſpũs ſcĩ ad h̃ pertinẽt ꝙ creatura ra
tionał moueat̃ a deo. circa motõem aũt hu
mane mẽtis a đo duo ꝯſiderari oʒ. ꝓ qdeʒ ꝙ
alia ẽ diſpoſitio ei⁹ qđ mouet̃ dũ mouet̃: ⁊
alia dũ ẽ in t̃mino motus. ⁊ qdẽ qñ mouẽs
ẽ ſolũ ꝑncipiũ mouẽdi ceſſãte motu ceſſat
actio mouẽtis ſup mobile qđ iaʒ ꝑuenit ad
t̃minũ: ſicut dom⁹ poſtq̃ʒ edificata ẽ nõ edi
ficat̃ vlterius ab edificatore. ſʒ qñ mouens
nõ ſolũ ẽ cã mouẽdi: ſʒ ẽt eſt cã ipſi⁹ forme
ad quã ẽ mot⁹: tũc non ceſſat actio mouẽtł
etiã p⁹ adeptõem forme. ſicut ſol illuminat
aerẽ etiã poſtq̃ʒ eſt illuminat⁹: ⁊ h̃ mõ deus
cãt ĩ nobis ⁊ v̓tutẽ ⁊ cognitõem: non ſoluʒ
qñ ꝓ acqrim⁹: ſʒ etiã q̃ʒdiu in eis ꝑſeueram⁹
⁊ ſic cognitõem agẽdoꝝ cãt đs in beatis nõ
q̃ſi ignorãtibus: ſʒ q̃ſi ꝯtinuãdo in eis cogni
tõem eoꝝ que agẽda ſũt. cũ quedam ſunt q̃
beati vel angeli vł homines nõ cognoſcunt
que nõ ſũt de eẽntia btitudinis: ſʒ ꝑtinẽt ad

gubernatõem rerũ ſm diuinã ꝓuidẽtiam. ⁊
q̃tũ ad hoc ẽ aliud ↄſiderãdũ. ſ. ꝙ mẽs bea
toꝝ mouet̃ aliter a deo. ⁊ alr̃ mens viatorũ.
nã mens viatoꝝ mouet̃ a deo in agẽdis per
h̃ ꝙ ſedat̃ anxietas dubitatõis i eis ꝓcedẽs
in mẽte vero beatoꝝ circa ea q̃ non cogno-
ſcũt ẽ ſimplex neſcia a q̃ ẽt angeli purgãt̃ ſꝫ
Diony. 7°. ca. cel. hierar. nõ aũt ꝓcedit in eis
inq̃ſitio dubitatõis: ſꝫ ſimplex conuerſio ad
deũ. ⁊ hoc ẽ deũ ↄſulere ſic Aug° dic̃. 5. ſup
Geñ. ad lr̃am: ꝙ angeli de inferiorib⁹ deũ cõ
ſulũt: vnde ⁊ iſtructio q̃ ſup hoc a deo iſtru
unt̃: ↄſiliũ dr̃: ⁊ ſm h̃ donũ ↄſily eſt in btis
inq̃tũ in eis a deo ↄtinuat̃ cognitio eoꝝ q̃
ſciũt inq̃tũ illuminant̃ de his q̃ neſciũt cir
ca agẽda. ¶ Ad ꝑmũ g̃ dicendũ ꝙ etiã i be-
atis ſũt aliqui actus ordinati ad finẽ vl̃ q̃i ꝓ
cedẽtes ex conſecutõe finis: ſicut ꝙ deũ lau
dant: vl̃ q̃bus alios ꝑtrahũt ad finẽ quẽ ipſi
ſũt cõſecuti. ſicut ſũt miniſteria angeloꝝ ⁊
orõnes ſanctoꝝ. ⁊ q̃tum ad h̃ hꝫ in eis locũ
donũ ↄſily. ¶ Ad ſcðm dõ ꝙ dubitatio ꝑti
net ad ↄſiliũ ſm ſtatũ vite pñtis: nõ aũt ꝑti-
net ſm ꝙ ẽ ↄſiliũ in pr̃ia: ſicut ẽt v̾tutes car
dinales nõ hñt oĩo eoſdẽ actus in pr̃ia ⁊ in
via. ¶ Ad tertiũ dicẽdũ ꝙ cõſiliũ non ẽ in
deo ſicut in recipiẽte: ſꝫ ſicut in dãte: h̃ aũt
mõ ↄformãt̃ deo ſancti in patria ſicut reci-
piens influenti.

Ad quartum ſic pro

cedit̃. Ur̃ ꝙ q̄nta btitudo q̃ eſt de mĩa non
r̃ndeat dono cõſily. Dẽs. n. beatitudines ſĩt
q̄dã actus v̾tutũ: vt ſ̃ hitũ ẽ. ſꝫ ꝑ ↄſiliũ i oĩ-
bus v̾tutũ actib⁹ dirigimur. g̃ ↄſilio ñ r̃ndet
magis q̄nta beatitudo q̃ꝫ alia. ¶ S̄. Prece
pta dant̃ de his q̃ ſunt de neceſſitate ſalutis
conſiliũ aũt dat̃ de his que nõ ſũt de neceſ-
ſitate ſalutis. mĩa aũt ẽ de neceſſitate ſalut̃
ſm illud Jaco. 4°. Judiciũ ſine mĩa illi qui
nõ fac̃ miam: pauꝑtas aũt nõ ẽ de neceſſita
te ſalutis: ſed ꝑtinet ad ꝑfectõem vite: vt pꝫ
Math. 19°. g̃ dono ↄſily magis r̃ndet btitu
do pauꝑtatis q̃ꝫ btitudo mĩe. ¶ S̄. Fruct⁹
ↄſequũtur ad btitudĩes: ĩportãt. n. dlectatio
nẽ quãdã ſpũalẽ q̃ ↄſeq̃t̃ ꝑfectos act⁹ v̾tutũ.
ſꝫ int̃ fruct⁹ nõ ponit̃ aliq̃d r̃ndẽs dono ↄſily
vt pꝫ Gal. 5. g̃ ẽt btitudo mĩe ñ r̃ndet dono
ↄſily. Sꝫ ↄ̃ ẽ qð Aug° dic̃ i lib̾o ſmõe dñi i
mõte. Cõſiliũ ↄuenit miſericordibus: q2 vni
cũ remedium ẽ de tãtis malis erui dimittẽ

aliys ⁊ dare. ¶ R° dõ ꝙ conſiliũ ꝓp̃rie ẽ de
his que ſũt vtilia ad finẽ. vñ ea q̃ maxĩe ſunt
vtilia ad finem maxime debent correſpon
dere dono ↄſily. hoc aũt ẽ mĩa: ſꝫ illud. i. ad
Thimot. 4°. Pietas ad oĩa vtilis ẽ. ⁊ ideo
ſpãlr̃ dono ↄſily r̃ndet btitudo mĩe non ſic
elicienti: ſꝫ ſicut dirigẽti. ¶ Ad ꝑmuꝫ g̃ dõ ꝙ
lꝫ ↄſilium dirigat in oĩbus actibus v̾tutum
ſpãlr̃ tñ dirigit in opibus mĩe rõne iã dicta.
¶ Ad ſcðꝫ dõ ꝙ conſiliũ ſm ꝙ ẽ donũ ſpiri
tus ſcĩ dirigit nos ĩ oĩbus que ordinãt̃ in fi
nẽ vite eterne: ſiue ſint de neceſſitate ſalut̃
ſiue nõ: ⁊ tñ nõ oẽ op⁹ mĩe ẽ de neceſſitate
ſalutis. Ad tertiuꝫ dõ ꝙ fructus importat
q̇ðdam vltimũ. in practicis aũt non eſt vlti
mum in cognitione ſꝫ in opatõe q̃ ẽ finis. ⁊
iõ int̃ fructus nihil ponit̃ qð ꝑtineat ad co
gnitõem practicã: ſꝫ ſolũ ea q̃ ꝑtinẽt ad opa
tiones in quibus cognitio practica dirigit
int̃ que ponit̃ bonitas ⁊ benignitas que r̃ñ
dent miſericordie.

DEinde ↄſide

randũ ẽ de vitys oppoſitis
prudẽtie. Dic̃. n. Aug° i 4. ↄ̃
Julianũ: ꝙ oĩbus v̾tutibus
nõ ſolũ ſũt vitia manifeſta
diſcretõe ↄ̃ria ſicut prudẽtie temeritas. vex
etiã vitia quodãmodo nec veritate ſꝫ q̃dam
ſpecie fallẽte ſil̃ia ſicut ipi prudẽtie aſtutia.
ꝑ̊ g̃ conſiderãdum ẽ de vitys que manife-
ſte ↄ̃rietatẽ hñt ad prudẽtiã: q̃. ſ. vitia ꝓueni
unt ex defectu prudẽtie: vel eoꝝ que ad pru
dentiã req̃rũt̃. 2° de vitys que hñt quãdam
ſil̃itudinẽ falſaꝫ cũ prudẽtia: que. ſ. cõtingũt
ꝑ abuſuꝫ eoꝝ que ad prudentiã req̃runt̃. 3°
vo ſollicitudo ad prudẽtiã ꝑtinet. Circa pri
mũ ↄſiderãda ſũt duo. ꝑ̊ q̄dem de ĩprudẽn
tia. 2° de negligẽtia que ſollicitudini oppo
nit̃. Circa ꝑmũ querunt̃ ſex. ꝑ̊ de ĩprudẽ
tia vtrũ ſit pctm̃. 2° vtruꝫ ſit ſpãle pctm̃. 3°
de precipitatõe ſiue temeritate. 4° de incõ
ſideratõe. 5° de incõſtantia. 6° de origine
horum viciorum.

Ad primum ſic pro

cedit̃. Ur̃ ꝙ ĩprudentia non ſit pctm̃. Dẽ. n.
pctm̃ ẽ volũtariũ: vt Aug° dicit: ĩprudentia
aũt nõ ẽ aliq̃d volũtariũ. nullus. n. vl̃t eẽ im
prudẽs. g̃ ĩprudẽtia nõ ẽ pctm̃. ¶ S̄. Nullũ
pctꝫ naſcit̃ cũ hoĩe niſi origĩale: ſꝫ ĩprudẽtia